

státě«, jde, že § 1, odst. 2 č. 1. míní jenom úřady etc. státní, tedy úřady, orgány etc. státem zřízené a udržované, nikoliv však jiné veřejné úřady, orgány atd. jiných veřejných korporací od státu odlišných, nechat již to jsou korporace územní, zájmové nebo jiné, a třeba i takovéto ne státní úřady nebo orgány etc. vedle funkcí sobě vlastních vykonávají též některé funkce jménem státu nebo v zastoupení státu.

Úřadem nebo orgánem státním v uvedeném smyslu však není zřetelem na zákonně uznanou autonomii náboženských společností duchovní správce uznané církve nebo náboženské společnosti a to ani ve své funkci předsedy školské stolice zřízené podle § 9 zák. čl. XXVIII : 1878 pro správu školy náboženské ani ve své funkci (církevního) inspektora školy církevní, tedy školy, která sice ve smyslu § 10 zák. čl. XXXVIII : 1868 je veřejnou, nikoliv však státní (srovnej naproti tomu § 80 zák. čl. XXXVIII : 1868). Na tom nemění ovšem nic ta okolnost, že i církevní školy podléhají dozoru státní správy. Nelze proto předpisu § 1 jaz. zák. aplikovati na úřadování duchovního v jeho vlastnosti předsedy školské stolice církevní (nebo obecní).

V té pouhé okolnosti, že st-1 zaslal stát. škol. inspektor, který ovšem sám je podle § 3 zák. čl. XXVIII : 1876 orgánem státním a na kterého se tudíž co do jeho úřadování předpisy § 1 jaz. zák. vztahují, podání maďarským jazykem sepsané, nelze tedy shledati porušení § 1 jaz. zák. Tím ovšem není nikterak dotčena otázka, zda tento školní inspektor je nebo není povinen, maďarský přípis přijmouti a vyřídit; tato otázka však tu není na sporu, a nemusí se jí tedy nss zabývat.

Žal. úřad se vůbec nedovolává jiného předpisu, podle něhož by předseda školské matice církevní byl povinen užívatí ve svém úřadování jazyka státního, takže odpadá také pro nss nutnost, zkoumati, zda a pokud by případně existující starší předpis takového obsahu byl dotčen zákonem jazykovým (§ 9, 2. věta zák. jaz.).

Za tohoto právního a skutkového stavu nelze v té pouhé skutečnosti, že st-1 oznámil škol. inspektor složení škol. stolice přípisem maďarským, shledati porušení předpisů § 1 jaz. o užívání jazyka státního, oficiálního, tedy ani porušení předpisů § 22 č. 1 lit. c) zák. čl. XXVII : 1907, a neposkytuje tedy skutečnost ta také ani zákonitý podklad pro zakročení podle § 9 odst. 3 zák. čl. XIV : 1898 a § 5, odst. 2 zák. čl. XIII : 1909. Poněvadž se pak nař. rozhodnutí o jiné předpisy právní, po případě o jiné skutkové okolnosti, st-1 i sdělené neopírá, bylo nař. rozhodnutí zrušeno podle § 7 zák. o ss (srovnej též nář. nss-u Boh. 3568 adm.).

Č. 5226.

Pozemková reforma. — Řízení před nss-em: Nss není příslušný rozhodovati o námitce vznesené ve sporu o souhlas k odloučení části zabrané půdy, že nejsou dány předpoklady § 31 nář. zák.

(Nález ze dne 17. prosince 1925 č. 24.333.)

Věc: Obec Ř. proti státnímu pozemkovému úřadu stran odeprání svolení k odstoupení části parcely.

V ý r o k: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

D ů v o d y: — — —

Předmětem řízení správního v první instanci byla žádost obce Ř., aby bylo schváleno prohlášení vlastníka velkostatku Horní a Dolní L. s Ř., jímž svoluje se k tomu, aby část parcely č. kat. 317 v Ř., k velkostatku tomu knihovně připsané, pokud tvoří parcelu č. kat. 1011, byla zapsána jako veřejná cesta do seznamu veřejného statku obce Ř. Žal. úřad v nař. rozhodnutí, jehož enunciat a důvody nutno posuzovati jako jeden celek, vyslovil, že žádosti stěžující si obce podle § 7 záb. zák. nevyhovuje, a to proto, že nemovitost, o níž jde, byla skutečně již státem převzata, což brání judikující činnosti stpú-u podle § 7 záb. zák., a — odpovídaje na obsah stížnosti k němu podané — prohlásil, že by nemohl ani v zastoupení státu parcelu tu převzavšího, právo vlastnické stěžující si obce na parcelu onu uznati, ježto stojí tomu v cestě předpis § 31 náhr. zákona.

Že by pozemek ten nebyl převzat státem, a že by okolnost ta nemohla býti důvodem pro odepření žádaného svolení dle § 7 záb. zák., stížnost nenamítá, ani jiných námitek s hlediska § 7 záb. zák. nečiní; brání proto předpis § 18 zák. o ss, aby se nss nař. rozhodnutím po této stránce zabýval.

Námítky stížnosti, jimiž stěžující si obec snaží se dovoditi, že nejsou dány předpoklady zákonného předpisu § 31 náhr. zákona, o němž se žal. úřad v nař. rozhodnutí zmínil, musil nss již proto odmítnouti jako nepřipustné, ježto rozhodování o tom, lze-li se domáhati uznání práva vlastnického k nemovitostem převzatým vůči státu, resp. osobám, jimž dostalo se nemovitostí těch přidělem, patří před řádné soudy (§ 31 náhr. zákona), a jest proto také v té příčině kognice nss-u vyloučena dle § 3a zák. o ss.

Bylo proto stížnost zamítnouti jako bezdůvodnou.

Č. 5227.

Pozemková reforma. — Jazykové právo: * Jestliže strana, které bylo doručeno oznámení o zamýšleném převzetí s vyzváním podle § 3 náhr. zákona v jazyku státním, ihned žádala o doručení v jazyku menšinovém, a soud shledav, že jsou tu podmínky § 2 jaz. zák., žádosti té vyhověl, počíná lhůta § 3 běžeti ode dne doručení tohoto pozdějšího usnesení.

(Nález ze dne 18. prosince 1925 č. 23.584.)

V ě c: Antal F. a spol. ve V. (adv. Dr. Jan Giller z Lučence) proti státnímu pozemkovému úřadu (zem. pres. v. v. R. Vyšín) o propuštění ze záboru.

V ý r o k: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

D ů v o d y: Nař. rozhodnutím zamítl žal. úřad žádost st-lů za propuštění ze záboru podle §u 11 záb. zák. na základě 2. odst. §u 5 náhrad. zákona jako opožděnou.

Stížnost do výroku toho podanou shledal nss důvodnou.